

Ngày 22 tháng 7 năm 2024

Hê-bơ-rơ 1

Chủ đề: Sự đặc biệt của sách Hê-bơ-rơ.

Trong tâm: Sách Hê-bơ-rơ không cho người ta biết ai là người đã viết để gửi cho người Hê-bơ-rơ, được gọi là sách thứ 19 trong Kinh Thánh phần Tân-ước và người ta tin rằng thư này được viết vào khoảng năm 70A.D; Cho tới năm 367 A.D (sau công nguyên) thì giáo hội của phương Tây (Châu Âu) đã chấp nhận và tin tác giả của sách Hê-bơ-rơ là thuộc về sứ đồ Phao-lô. Lý do Phao-lô không cho người ta biết ông đã gửi thư này cho người Hê-bơ-rơ tại Giê-ru-sa-lem, là vì cơ Danh Chúa. Bởi những người Giu-đa tại Giu-đa thù ghét ông, vì họ coi ông là kẻ bội giáo, bởi vì ông vốn là người Pha-ri-si, nhưng lại từ bỏ danh vọng của mình mà tin theo Đấng Christ, đặc biệt là họ đã phát hiện sứ đồ Phao-lô (tức Sau-lô) đã cạo đầu, (việc những người để tóc và râu dài là một dấu hiệu chỉ ra rằng họ đã dâng mình cho Đức Giê-hô-Va (người Na-xi-rê) sẽ không để dao cạo qua đầu mình). Trước khi trở lại thành Giê-ru-sa-lem, sứ đồ Phao-lô đã cạo đầu mình để chứng minh ông là người tin Đấng Christ và hầu việc Ngài bằng tâm thần và bằng Lễ thật, nên ông cạo đầu mình và mặc áo trùm đầu mình khi trở lại thành Giê-ru-sa-lem, để tránh những người Giu-đa đang tìm cách giết ông. Chính vì điều đó mà những người Giu-đa tại Giê-ru-sa-lem không nhận ra Phao-lô (Sau-lô) đã có mặt tại Giê-ru-sa-lem. Sứ đồ Phao-lô đã tỏ cho những người tin Chúa tại Cô-rinh-tô biết rằng ông đã kinh nghiệm được sự phục sinh của Đức Chúa Jê-sus Christ (1 Cô-rinh-tô 15:8-11) và như vậy, ông cũng được Đức Chúa Jê-sus Christ chọn như Ngài đã chọn các môn đồ đầu tiên của Ngài vậy. Sứ đồ Phao-lô đã tỏ ra rằng, Đức Chúa Trời đã chọn ông từ trước khi sáng thế và Ngài đã biệt riêng ông từ trong lòng mẹ, để đến kỳ đã định, Đức Thánh Linh sử dụng ông là một dùng cho Ngài. Sách Hê-bơ-rơ được chỉ định gửi cho những người Hê-bơ-rơ đã cải đạo để tin Đức Chúa Jê-sus Christ, vì Đức Thánh Linh đã an bài cho ông được sự hiểu biết Luật pháp của Môi-se cùng ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và ngôn ngữ Hy-lạp, nên sứ đồ Phao-lô được chọn để rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho các dân ngoại và cũng có khả năng thông qua sự xúc dầu của Đức Thánh Linh mà gửi thư khích lệ, giảng giải Kinh Thánh từ ngôn ngữ Hê-bơ-rơ sang Lễ thật. Mục đích là để người ta hiểu giá trị quan trọng của Luật pháp, không từ bỏ Luật pháp mà là làm vững lập Luật pháp, vì đó là cái nền bền vững, chứa đựng hết thảy mọi sự mầu nhiệm được chứa đựng trong Luật pháp. Vì nếu người ta không có Luật pháp thì không thể có được con đường cùng những sự thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình. Luật pháp chép thành chữ (văn tự) đó là **giáo lý**, nhưng những sự ban cho của Đức Thánh Linh sẽ giúp cho linh hồn người tin Chúa được **thấy thực tế**, là Lễ thật. Sứ đồ Phao-lô đã luận rất chính xác về Luật pháp văn tự là giao ước cũ, có tác dụng làm cho chết bản ngã xác thịt, nhưng tác dụng này chỉ có được khi người tin Chúa đã tiếp nhận giao ước của Đấng Christ, vì nhờ quyền phép của Lễ thật mà linh hồn người tin Chúa mới thấy rõ giá trị của Luật pháp văn tự. Bấy giờ người tin Chúa mới hiểu tình yêu của Đức Chúa Trời ban con một Ngài đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật, thông qua việc của Chúa Jê-sus vâng giữ và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhờ đó mà sự chết không có quyền trên Ngài, hầu cho người nào tin Ngài, vâng giữ và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Chúa Jê-sus đã làm, thì linh hồn người đó sẽ được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời **Kinh-Thánh tham khảo:** 1 Cô-rinh-tô 15; Hê-bơ-rơ 1; Hê-bơ-rơ 10;

Ngày 23 tháng 7 năm 2024

Hê-bơ-rơ 1:1-4 (1)

Chủ đề: Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy Lời có quyền phép của Ngài nâng đỡ muôn vật;

Trong tâm: Vì trước khi được làm tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, sứ đồ Phao-lô đã là một người Pha-ri-si rất nghiêm túc trong Luật pháp của Môi-se, nghĩa là làm theo Luật pháp văn tự rất nghiêm túc về các kỳ lễ cùng giữ các giáo luật, nhưng không có sự hiểu biết gì về ý nghĩa hình bóng của Luật pháp, chính vì điều đó nên ông đã chống đối và bắt bớ những người tin đến Đức Chúa Jê-sus Christ, vì đối với những người Pha-ri-si thì Chúa Jê-sus chỉ là một người ở Na-xa-rét, con của một thợ mộc tên là Giô-sép trong chi phái Giu-đa mà thôi. Nhưng nhờ Đức Thánh Linh giải cứu ông khỏi sự ngu muội và mù lòa tâm linh, thì bấy giờ ông mới nhận biết mình và nhiều người trong Y-sơ-ra-ên đã sai lầm, đặc biệt là khi ông bị những người Giu-đa ném đá khi ông làm chứng về Chúa Jê-sus là Đấng Christ và vì bị ném đá, nên sứ đồ Phao-lô đã bất tỉnh và người ta đã tưởng ông đã chết, nên kéo xác ông ra ngoài thành. Nhưng Chúa đã dùng sự (chết lâm sàng) đó để khiến linh hồn ông được đem lên tới tầng trời thứ ba, để ông được thấy những sự ông phải thấy, nhưng Đức Thánh Linh không cho phép ông tỏ ra những sự ông thấy nơi Ba-ra-di. Đức Thánh Linh khiến sứ đồ Phao-lô kinh nghiệm sự sống lại và từ đó, ông biết mình đã được giao chức vụ làm chứng về Nước Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jê-sus Christ. Sứ đồ Phao-lô dùng ngôn ngữ Hê-bơ-rơ để giảng cho dân Y-sơ-ra-ên, mà trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ thì chữ **Con** còn có nghĩa là **lời nói, dòng dõi, hạt giống, sứ giả** và như vậy, chữ **Con** được sứ đồ Phao-lô viết đây là nói về Đức Chúa Jê-sus Christ - **Con một - Lời kế tự Đức Chúa Trời** và còn được gọi là **Lễ thật**, là **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời**. Sứ đồ Phao-lô muốn dân Y-sơ-ra-ên phải nhận biết cấu trúc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có gốc, có ngọn, có bóng và có hình, như trong thư gửi cho Hội Thánh Cô-lô-se có chép: **Vì vậy, chớ có ai đoán xét anh em về của ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sa-bát, ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thì ở trong Đấng Christ**. Thư gửi người Hê-bơ-rơ vừa là giáo lý vừa là sự chuyển ngữ từ thuộc thể sang thuộc linh, từ văn tự sang Lễ thật, không phải chỉ cho người Hê-bơ-rơ trong xác thịt mà là cho hết thảy linh hồn của người nào tin Đức Chúa Jê-sus Christ. Người tin Chúa phải nhờ cậy ân điển của Đức Thánh Linh để được hiểu biết những sự mầu nhiệm được tỏ ra qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô, đặc biệt là những sự được tỏ ra và chép trong sách Hê-bơ-rơ này. **Kinh-Thánh tham khảo:** Công vụ các sứ đồ 14; Châm ngôn 8; 2 Cô-rinh-tô 12; Cô-lô-se 2;

Ngày 24 tháng 7 năm 2024

Hê-bơ-rơ 1:1-4 (2)

Chủ đề: Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy Lời có quyền phép của Ngài nâng đỡ muôn vật;

Trong tâm: Đức Chúa Jê-sus Christ là sự chói sáng của sự vinh hiển của Đức Chúa Trời - Danh Chúa Jê-sus được xưng là Lời của Đức Chúa Trời và Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ đầu tiên của Ngài rằng: **Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta.** Qua lời cầu nguyện với Đức Chúa Cha, Chúa Jê-sus đã cho chúng ta biết Ngài với Đức Chúa Cha là một: **Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như Chúng Ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một.** Kinh Thánh cũng cho chúng ta Chúa Jê-sus với Đức Chúa Cha là một: **Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mầu nhiệm, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an.** Chữ **kế tự muôn vật** (Hê-bơ-rơ 1:2) có nghĩa là **tạo nên muôn vật, cai trị muôn vật** và **Chúa của muôn vật** mà trong muôn vật đó có loài người chúng ta cùng hết thảy mọi sự liên quan đến sự sống cả quá khứ, hiện tại và tương lai của muôn vật mà Ngài đã tạo nên. Đức Chúa Trời dùng Lời phán ra khỏi miệng Ngài để nuôi dưỡng, nâng đỡ, sửa chữa để phục vụ sự sống cho loài người mà Ngài đã tạo nên trên đất này, như Kinh Thánh có chép: **Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống rỗng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn,** **Kinh-Thánh tham khảo:** Ê-sai 9; Ê-sai 55; Giảng 14; Giảng 17;

Ngày 25 tháng 7 năm 2024

Hê-bơ-rơ 1:1-4 (3)

Chủ đề: *Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bốn thể Ngài, lấy Lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao, vậy được hưởng Danh cao hơn danh thiên sứ bao nhiêu, thì trở nên cao trọng hơn thiên sứ bấy nhiêu.*

Trọng tâm: Phần nhiều người tin Chúa chỉ nghĩ rằng, khi họ đã cầu nguyện tiếp nhận Chúa Jê-sus làm Chúa của mình, thì linh hồn họ đã được cứu chuộc và người ta tin như vậy mà bỏ qua các tiêu chuẩn mà linh hồn họ phải đạt được sự nên thánh, là điều mà người ta không thể dùng bất kỳ một hình thức nào, hoặc của tế lễ, hoặc công việc của xác thịt mà khiến linh hồn họ được nên thánh. Khi người ta được nghe giảng về tiêu chuẩn phải nên thánh, vì Đức Chúa Trời là thánh và nếu không được nên thánh, thì chẳng ai có thể thấy được Đức Chúa Trời. Các môn đồ của Ngài đã lo sợ về điều kiện này và họ đã thắc mắc với Chúa Jê-sus rằng: *Vậy thì ai sẽ được cứu?* Chúa Jê-sus đã phán với họ rằng: *Sự chi người ta không làm được, thì Đức Chúa Trời làm được.* Khi Đức Giê-hô-va ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai, Ngài đã phán rằng: *Vậy, bây giờ, nếu các người vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thấy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta.* Việc người tin Chúa phải làm, là vâng giữ các mạng lệnh cùng làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chính quyền phép trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn họ nên thánh, chứ không phải vì người ta phải làm công việc gì hay là dâng của tế lễ nào mà họ được trở nên một dân thánh cho Đức Chúa Trời. Qua tiên tri Ê-sai, Đức Chúa Trời phán rõ về quyền phép của Lời Ngài: *Và, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà được nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, dựng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống ruộng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó.* Chính Lời của Đức Chúa Trời đã tạo nên muôn vật, duy trì sự sống và phục hồi sự sống cho muôn vật tùy theo quyền phép và ý muốn của Ngài. Chúa Jê-sus đã đến thế gian để làm chứng cho quyền phép này qua chính thân thể xác thịt Ngài mang và Ngài đã vâng giữ các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì Lời của Đức Chúa Trời là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên dù người ta cố ý giết Ngài, nhưng đến ngày thứ ba, Ngài đã sống lại để làm chứng cho mọi người nào sẽ tin đến Danh Ngài mà làm theo như Ngài đã vâng giữ các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì linh hồn người đó cũng sẽ được sự sống lại như Ngài đã làm, không phải chỉ chờ khi xác thịt họ chết, nhưng là chết bản ngã xác thịt mình và khiến linh hồn người đó được sống lại đang khi thân thể xác thịt của người ấy vẫn đang sống ở trên đất này. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Lu-ca 18; Giăng 18;

Ngày 26 tháng 7 năm 2024

Hê-bơ-rơ 1:5-8 (1)

Chủ đề: *Vả, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Người là Con Ta, Ngày nay Ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, Người sẽ làm Con Ta? Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con. Nói về thiên sứ thì Ngài phán rằng: Đức Chúa Trời làm cho thiên sứ Ngài như gió, và tôi tớ Ngài như ngọn lửa. Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, Quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đang nhắc cho mọi người Giu-đa nhớ lại Lời (*Con kế tự*) của Đức Chúa Trời chép trong Kinh Thánh đó là Lời tiên tri và Lời tri thức sẽ được ứng nghiệm đúng kỳ, chứ không phải chỉ là Lời văn tự để người ta đọc trong các ngày Sa-bát. Khi dân Y-sơ-ra-ên hay là những người tin Chúa trong khắp thế gian này đọc Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh, thì phải nhận biết rằng, khi người ta đối diện với Lời Đức Chúa Trời thì Thần của Đức Chúa Trời cũng đối diện với người ta và Ngài dò xét mọi sự trong tư tưởng của người ta, vì trong Đức Chúa Trời không có ngày và đêm như loài người xác thịt, nên trong mọi lúc, mọi nơi, mọi hoàn cảnh mà người ta đọc Lời Chúa và cầu nguyện với Đức Chúa Trời theo các Lời mà người ta đã đọc với thái độ tôn kính, thì điều đó có nghĩa là người ta *hôn* Lời Đức Chúa Trời trong sự kính sợ, như Kinh Thánh có chép: *Ta sẽ giảng ra mạng lệnh: Đức Giê-hô-va phán cùng Ta rằng: Người là Con Ta; Ngày nay Ta đã sanh Người. Hỡi con Ta, Ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải. Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bể chúng nó; Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm. Vì vậy, hỡi các vua, hãy khôn ngoan; Hỡi các quan xét thế gian, hãy chịu sự dạy dỗ. Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách kính sợ, và mừng rỡ cách run rẩy. Hỡi hôn Con, e Người nổi giận, và các người hư mất trong đường chẳng; Vì còn thiên hộ Người hồng nổi lên. Phàm kẻ nào nương náu mình nơi Người có phúc thay!* Ngày sau rồi này, rất nhiều người mang danh người hầu việc Chúa đã không nhận biết ý nghĩa mầu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời (vì họ là những người tự nhẩy vào chức vụ thầy tế lễ, là chức chỉ người nào được Đức Chúa Trời chỉ định thì mới được mà thôi) nên họ sử dụng Lời Đức Chúa Trời theo cách của xác thịt để đóng giả là người giảng Tin-Lành, mà những người đó không biết mình đang trần trụi, đui mù và lóa lổ, với thái độ coi thường các Lời cảnh cáo của Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô làm chứng về chức vụ của mình và những người cùng làm việc với ông: *Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo Lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tỏ bày lẽ thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộc. Nếu Tin Lành của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lọi của Tin Lành Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời.* Bạn phải nhận biết lời nào là Lời của Đức Chúa Trời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi Thiên 2; Lu-ca 9; 2 Cô-rinh-tô 4;

Ngày 27 tháng 7 năm 2024

Hê-bơ-rơ 1:5-8 (2)

Chủ đề: *Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia,*

Trọng tâm: Mặc dù Kinh Thánh đã chép về quyền bính của Nước Đức Chúa Trời hằng còn mãi muôn đời, nhưng nhiều người tin Chúa lại tin theo lời gian dối của các giáo sư giả, mà bỏ Luật pháp của Đức Chúa Trời, dù môi miệng họ vẫn ngợi khen Chúa Jê-sus rằng: *Đức Chúa Jê-sus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.* Người ta bắt chước nhau nói theo thói quen mà bỏ qua Lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán về lý do Ngài đến thế gian này không phải để *phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ngài đến, không phải để phá, song để làm trọn.* Chúa Jê-sus đã phán rằng, Ngài với Đức Chúa Cha là một và như vậy, hết thảy mọi Lời mà Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se cùng các đấng tiên tri của Ngài, được chép trong Kinh Thánh đó là làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ. Như vậy, một chấm, một nét được chép trong cuốn sách Luật pháp của Đức Chúa Trời không thể qua đi, cho tới khi kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-hô-va đã được trọn, tức là đã hoàn thành. Chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ phán xét những kẻ không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là các giá sư giả, các tiên tri giả, cùng những người miệng nói yêu mến Chúa, nhưng lại không vâng phục các mạng lệnh trong Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì những sự mà người ta ngợi khen Chúa, cảm tạ Chúa mà không làm theo Lời Chúa đã phán, sẽ bị Lời của Đức Chúa Trời phán xét, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: *Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời.* Nhiều người mang danh là tin Chúa, miệng họ giảng các Lời trên, nhưng như Chúa Jê-sus đã phán rằng, họ đã bị phán xét rồi, chỉ tới khi Hội Thánh được cất về thiên đàng rồi, thì những người mới biết khi họ bị bỏ lại trên đây này. Chúng ta được cứu bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà chỉ những người nào thật sự kính sợ Chúa, vâng giữ các mạng lệnh trong Luật pháp của Đức Chúa Trời thì mới nhận được Lời đó mà thôi. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ê-sai 1; Ma-la-chi 3; Ma-thi-ơ 5; Giăng 3; 1 Phi-e-rơ 1;